
„Mít buddyho, se kterým si můžeme věřit a vzájemně se na sebe spolehnout, je naprostý základ.“

Když jsme se vynořili, hned jsem mu to řekla. Že takhle mi to nevyhovuje a že bych se opakovala, kdybych vysvětlovala, proč to chci jinak. A jestli mu to nesesedne, můžeme se klidně domluvit, že se budeme potápět každý s někým jiným. Nejdřív to zlehčoval, prý jsem nějaká přecitlivělá. Jenže já se pod vodou potřebuju cítit bezpečně. Proto jsem se na rovinu zeptala: „Chceš to zkusit ještě jednou, nebo se vyměníme?“ A on to chtěl zkusit znova – a napodruhé už dohodnutá pravidla respektoval.

A mně se ulevilo, a najednou to bylo něco úplně jiného. Mít buddyho, se kterým si můžeme věřit a vzájemně se na sebe spolehnout, je totiž naprostý základ. Buddyho, se kterým se pořád sledujeme a z radosti si ukazujeme, když něco objevíme, ať je to velká ryba na horizontu, anebo malinký nahožábrý plž. To totiž znamená, že jsme tam opravdu spolu.

Suchozemská analogie: Často mě napadá – kdo z nás si ve vztahu, ať už partnerském, přátelském, anebo pracovním, domlouvá

pravidla, jak spolu fungovat? Mnohdy něco předpokládáme, jenže předpoklad = matka průseru. Všichni to známe: já si myslím, že ty si myslíš tohle nebo že to máš takhle. Aniž si to ověřím. Velkou inspirací zpod vody je právě vyjadřovat, jak to chci a potřebuju. A ověřovat si, jak to má ten druhý. Ale vždy s úctou, bez znevažování, ponižování nebo poučování.

Příklad z mé praxe: Klientka se chtěla seznámit, a tak si začala dopisovat s mužem z online seznamky. A on nápadně často vyjadřoval, jak oceňuje její vzhled. Po pár týdnech jí to bylo až nepříjemné. Je to krásná ženská, ale on jako by viděl právě jen její vzhled. Přitom ve svém profilu jasně uvedla, že jí nejde o flirt, ale o dlouhodobý vztah, a on zrovna tak. Po nějaké době, kdy se mýjeli programem, si konečně domluvili schůzku. A ona dva dny před setkáním našla odvahu a napsala mu, že si všímá, že jí v každé druhé zprávě píše, jak je nádherná, a že by si jen ráda ověřila, jestli nedochází k nedorozumění. Že jí nejde jen o sex, ale že hledá přátelství a z něj by se třeba mohl časem vyvinout dlouhodobý vztah. On zareagoval tak, že ho vůbec nenapadlo, že by mělo jít „jenom o sex“, ale že je opravdu krásná, a tak je těžké odolat a neříkat jí to. V den, kdy se měli setkat, klientce ráno přišla od dotyčného zpráva, že má horečku a kašel, a tak musí schůzku zrušit. Odepsala mu, ať se brzy uzdraví – a on už neodpověděl. A už ji znovu nekontaktoval. I když ji to do určité míry mrzelo, řekla mi pak: „Vlastně jsem na sebe hrdá. Zřejmě mám dobré radary. A jsem ráda, že jsem to otevřela a chtěla jsem si ověřit, jak to kdo z nás má. Moje tušení bylo podle všeho správné.“